

ANALIZA DISTINCTIVĂ A CONTRACTULUI INDIVIDUAL DE MUNCĂ PENTRU PERIOADA ÎNDEPLINIRII UNEI ANUMITE LUCRĂRI FAȚĂ DE CONTRACTUL DE ANTREPRIZĂ

DISTINCTIVE ANALYSIS OF THE INDIVIDUAL EMPLOYMENT CONTRACT DURING THE PERIOD OF PERFORMING A PARTICULAR WORK IN RELATION TO THE ENTERPRISE CONTRACT

Tatiana MIHAILOV, ORCID: 0000-0003-4527-3144

Universitatea de Stat din Moldova

CZU: 349.22:347.454

e-mail: mihailov.tatiana@gmail.com

Contractul individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări își găsește o reglementare expresă în Titlul X din Codul muncii al Republicii Moldova. Așadar, potrivit prevederilor art.312 alin.(1) din cod, încheind contractul individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări, salariatul se obligă să efectueze pentru angajator lucrarea stipulată în contract, conform unei anumite profesii, specialități, calificări, primind pe parcursul perioadei de efectuare a lucrării respective o recompensă lunară sub formă de salariu [1].

Convenția colectivă cu privire la modelul Contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări și la modelul Actului de recepționare a lucrării [2] stabilește în mod expres în art.2 că poate fi încheiat un contract individual de muncă pentru îndeplinirea unei anumite lucrări doar în cazul în care stabilirea unui termen exact pentru finalizarea lucrării nu este posibilă.

Art.1352 Cod civil al Republicii Moldova [3] prevede definiția legală a contractului de antrepriză, potrivit căruia „prin contractul de antrepriză, o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit”.

Similitudinile existente între contractul de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări și contractul de antrepriză ridică discuții asupra naturii juridice a acestui tip de contract. Astfel, potrivit art.312 alin.(1) Codul muncii, în baza contractului de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări, salariatul își asumă obligația de efectuare în favoarea angajatorului a lucrării stipulate în contract. Salariatul beneficiază de salariul lunar pe întreaga durată de efectuare a lucrării. Din analiza normei legale, rezultă asemănarea obiectului contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări și a obiectului contractului de antrepriză, care în ambele cazuri constă în efectuarea unei anumite lucrări.

În calitate de părți ale contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări apare angajatorul (persoană fizică sau juridică) și salariatul – doar persoană fizică cu capacitate de muncă. În ceea ce privește contractul de antrepriză, atât

în calitate de client, cât și în cea de antreprenor pot apare persoanele juridice și persoanele fizice cu capacitate deplină de exercițiu. Ținând cont de faptul că contractul de antrepriză este unul de natură civilă și nu de drept al muncii, prevederile legale – în ceea ce privește capacitatea minorului de a încheia un contract de muncă – nu sunt aplicabile în cazul respectiv.

Contractul individual de muncă pentru îndeplinirea unei anumite lucrări se încheie, atunci când părțile nu pot stabili termenul concret necesar în vederea finalizării lucrării. Totodată, părțile contractante pot stabili atât un termen general de executare, cât și termene de executare necesare finalizării unor părți din lucrare. În cadrul contractului de antrepriză, părțile pot conveni de asemenea, termenul general de executare, iar în caz de necesitate, termenul de inițiere a lucrărilor, termenul de executare a unei părți și termenul de finalizare a lucrării. Legiuitorul instituie prezumția legală pentru contractul de muncă pentru perioada îndeplinirii unei lucrări, conform căreia dacă timpul necesar efectuării unei lucrări este mai mare de 5 ani, contractul în cauză se va considera încheiat pe o perioadă nedeterminată, criteriu caracteristic contractului individual de muncă standard.

Conținutul contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări se stabilește de către părți, părțile având în același timp obligația legală de a include în contract clauzele prevăzute de art.49 alin.(1) (articol ce reglementează conținutul contractului individual de muncă standard), precum și o clauză specială care va stipula modul și locul de recepție finală a lucrării de către angajator. Ceea ce este substanțial diferit față de contractul de antrepriză, și, prin urmare, plasează contractul individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări în câmpul de acțiune al dreptului muncii, este faptul reglementării exprese a timpului de muncă și a celui de odihnă al salariatului angajat în baza acestui contract. În acest sens, durata timpului de muncă nu poate fi mai mare, iar a celui de odihnă – mai mică decât limitele stabilite de Codul muncii. O astfel de obligație nu poate exista în cadrul unui contract civil, fiind specifică doar raporturilor de muncă.

Antrepriza se deosebește de contractul de muncă în care salariul se determină prin raportare la cantitatea și calitatea muncii depuse și unde raportul dintre părți este de subordonare, de control și conducere exercitate de angajator, pe când în cazul antreprizei, antreprenorul este independent, iar prețul este plătit numai pentru lucrarea finalizată pe care acesta s-a obligat să o execute. În cazul contractului de muncă, datorită raportului de prepușenie existent între angajat și angajator, acesta din urmă răspunde pe temei delictual pentru prejudiciul cauzat prin fapta ilicită comisă de prepusul său în exercitarea profesiei pentru care a fost angajat. Dimpotrivă, contractul de antrepriză nu creează raporturi de subordonare și autoritate între părți, astfel că nu există prepușenie și, prin urmare, clientul nu poate fi chemat să răspundă pentru prejudiciul cauzat terților prin fapta ilicită a antreprenorului, chiar dacă această faptă s-a produs în executarea antreprizei [4].

Considerăm că actuala reglementare a contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări creează confuzii la nivel legislativ în ceea ce

privește natura juridică a acestuia, întrucât delimitarea lui de contractele civile devine una anevoioasă.

Referințe:

1. Codul muncii al Republicii Moldova nr.154 din 28.03.2003. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2003, nr.159-162.
2. Convenția colectivă (nivel național) cu privire la modelul Contractului individual de muncă pentru perioada îndeplinirii unei anumite lucrări și la modelul Actului de recepționare a lucrării, nr.16 din 25.06.2018. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2018, nr. 195-209.
3. Codul civil al Republicii Moldova nr.1107 din 06.06.2002. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 2019, nr.66-75.
4. ISTRĂTOAIE, M-L. *Contracte civile speciale: Curs universitar*. București: C.H. Beck, 2017. 274 p.